

Fruit Hunter
Mie Mørkeberg
20.5 – 2.7 2022

Der findes en trækrone, højt oppe over græsset og i forlængelse af en barked stamme, det kuppelformede skelet af grene der snor og vikler sig, og ud fra de skøre grene vokser blade og frugter, nogle bliver rakt frem mod beskueren, plukkes og tilbydes på fade, andre svæver i luften, som lysende måner. Frugterne gror sig store og cirkelrunde, de skinner fluorescerende som kraftfelter eller kerner af energi. De kan indtages og trækkes ud af kroppen igen. Mennesker og dyr bor i trækrone, og frugternes spiralformede skræller muterer og går i forbindelse med deres kroppe, hår og pels.

På Mie Mørkebergs udstilling *Fruit Hunter* hos Galleri Tom Christoffersen er væggene malet strålende, skrigende grønne. Udstillingen former sig som en totalinstallation, der omslutter beskueren og mimer trækrone's mystiske, forvrængede univers. Herfra kan man iagttage de mærkelige skabninger, der er skildret i skiftevis pastose og transparente lag af maling, og spørgsmålet om, hvorfor de befinder sig i træet, opstår. Trækrone bliver et underligt eksil, et skjul, et sidste muligt levested for dem, der kredser om og higer efter frugterne. Den natur, Mørkeberg skaber, fremstår kunstig, og en opløsning er undervejs. Flere værker udspiller et forvandlingsscenario, her er menneske og dyr ét, som uhyggelige hybrider eller en surrealistisk leg, hvor mennesket lader sig klæde ud med dyremaske. Væsenerne toner frem, og teksten sidder i overfladerne, i pelsen, håret og frugternes skræller. Påklippede lærredsstykker tilføjer en hudlig stoflighed til værkerne, ligesom de hele tiden genforhandler motiverne og kompositionerne. Selvom lærredsstykkerne tager egenskab af hud, fremstår Mørkebergs mennesker hudløse. Deres kroppe er uden værn, og de lyser i stedet op i energiladede farver, der både udstiller en rå sårbarhed og en indre kraft. Andre steder bliver skikkelserne en art hylstre eller cyborgs, meget langt fra menneskelige.

Trækrone's univers overskrider hele tiden sin egen logik, perspektivet sløres, og naturens regler ophører. Forskydningen intensiveres af de utallige runde frugter, begærsobjekter, der som formmæssige gengangere skaber forløb og sammenfiltrer værkernes fortællinger. Mørkebergs motiver dublerer hele tiden sig selv, de udvikler sig, vokser sammen og forstærker værkernes

dobbeltydighed. Sammenhængen mellem det ydre og det indre, den drømmende, dyrisk instinktive og underbevidste tilstand og den sanselige verden bliver kontinuerligt malet frem.